

ромска конференция, и то преди това разделение да е достигнало такава степен на развитие, която да не позволява създаването на всеобща ромска организация. Наистина, "десните" не афишираха веднага и открито своята насоченост към СДС, макар и да бяха установили и вече да поддържаха връзки с него, особено по повод на предстоящите изборни компании.

Нещо повече. Някои от "десните" ромски лидери започната активно да се свързват с ония среди от циганите мюсюлмани, сред които процеси на турчеене имаха валидност и сред които тогавашната опозиция (СДС) имаше определено влияние, - главно заради нейното отношение към национално-етническият въпрос и неговото решаване у нас по време на "възродителния процес".

Независимо от всичко това, М. Романов и най-приближените му продължаваха да скриват "дясната" си ориентация и стремежите си да подчинят на нея замислената обща организация на ромите в страната. Затова и те поддържаха контакт с немалка част от лидерите на "левите" ромски сили, на основата на които бе свикана учредителната конференция, - и то без предварително манифестиран цвят на нейната осмисленост и насоченост.

* * *

На фона на тази действителност бе проведена т. нар. **"Национална конференция на циганите в България"**.¹⁰ Вълнението на нейните делегати и гости, естествено, бе с доста повишен "градус". Всички очакваха с нетърпение нейните заседания. Интересът беше насочен предимно към основния доклад и особено към гласуването за ръководни органи на създаващата се ромска организация. Между прочем, сред циганите има стара традиция - интересът да е насочен главно към групата и лидерите, които ще надделеят сред тях, тъй като опитът е показвал нееднократно, че те ще определят след това фактическия (а не официално прокла-

¹⁰ Тя се проведе на 17 март 1990 г. в салона на Съюза на българските филмови дейци, намиращ е на ул. "Екзарх Йосиф" No 37, София - до кино "Севастопол", - сега кино "Капитол".